

525
BIURO SENATU
BIURO PREZYDIALNE
wpłynęło dn. 15.03.2006
nr. 1440 podpis

MINISTER ZDROWIA

Warszawa, dn. 14. marca 2006 r.

MZ-NS-ZM-070-3/EM/06

(MZ-NS-ZM-070-6388-1/EM/06)

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
wpłynęło dn. 16.03.06
nr. 1722 podpis

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Dr Henryk Pani Marszałek,

W odpowiedzi na oświadczenie Pani Senator Janiny Fetińskiej złożone podczas szóstego posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 16 lutego 2006 r., a przekazane przy piśmie Pana Marszałka BPS/DSK/-043-147/06, pragnę zaprezentować następujące stanowisko:

Aktualnie zdobycie wiedzy i umiejętności niezbędnych do wykonywania zawodu ratownika medycznego w Polsce możliwe jest poprzez ukończenie dwuletniej szkoły policealnej kształcącej w zawodzie ratownik medyczny lub studiów pierwszego stopnia w specjalności ratownictwo medyczne. Są to dwie alternatywne drogi zdobycia tych samych kwalifikacji zawodowych. Zakres kompetencji zawodowych absolwenta szkoły policealnej kształcącej w zawodzie ratownik medyczny i absolwenta studiów licencjackich w zakresie ratownictwa medycznego jest równorzędny. A zatem nie ma ani merytorycznych ani formalnych-prawnych przesłanek do tego, aby osoby posiadające tytuł ratownika medycznego uzyskany po ukończeniu szkoły policealnej i złożeniu egzaminu z przygotowania zawodowego, musiały odbywać trzyletnie studia licencjackie. Nie ma także przesłanek wynikających, tak jak w przypadku pielęgniarek i położnych, z dyrektyw prawa wspólnotowego. W odniesieniu do zawodu **ratownika medycznego** nie ma **dyrektyw sektorowych**, które nakazywałyby ujednolicenie kształcenia w państwach członkowskich Unii Europejskiej. Uznawanie kwalifikacji odbywa się w oparciu o system ogólny, czyli poprzez porównanie programu

kształcenia realizowanego przez ratownika medycznego w kraju, w którym zdobył kwalifikacje - z programem kształcenia w państwie przyjmującym.

W kwestii ewentualnej możliwości uruchomienia studiów pomostowych dla ratowników medycznych uprzejmie informuję, że art. 166 ust. 1 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym stanowi, iż studia licencjackie trwają od 6 do 8 semestrów. Okres studiów może zostać przedłużony o czas trwania praktyki.

Jednakże na mocy art. 171 ust. 2 ww. ustawy student może studiować według indywidualnego planu studiów i programu nauczania na zasadach ustalonych przez Radę Wydziału. Decyzja w tej sprawie należy do uczelni.

Poza jednak ww. możliwością w świetle obowiązującego stanu prawnego w szkolnictwie wyższym **nie ma możliwości skrócenia okresu trwania studiów wyższych**. Wyjątek w systemie stanowią „tzw. studia pomostowe” dla pielęgniarek, dla których podstawę stanowią przepisy rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 11 maja 2004 r. *w sprawie szczegółowych warunków prowadzenia studiów zawodowych na kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo przeznaczonych dla pielęgniarek i położnych posiadających świadectwo dojrzałości i będących absolwentami liceów medycznych oraz medycznych szkół zawodowych kształcących w zawodzie pielęgniarki i położnej* (Dz.U. Nr 110, poz. 1170), wydanego na podstawie art. 11 ust. 6 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. *o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. Nr 92, poz. 885) i dotyczy jedynie tych 2 grup zawodowych. Zmiany ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej w tym zakresie poprzedzone były długoletnimi pracami (w tym również z Komisją Europejską) w związku, m.in. z koniecznością dostosowania systemu kształcenia w zawodzie pielęgniarki w Polsce do systemu obowiązującego w przepisach wspólnotowych. Przepisy niniejszej ustawy wdrażają bowiem do prawa polskiego postanowienia dyrektyw UE.

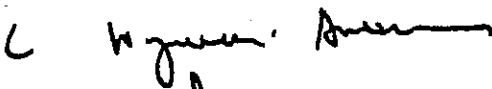
Dostrzegając jednak potrzebę stworzenia podobnej, jak w przypadku pielęgniarek i położnych, ścieżki edukacyjnej dla innych zawodów medycznych, Ministerstwo Zdrowia wnioskowało o wprowadzenie rozwiązań systemowych zapewniających drożność kształcenia między średnim wykształceniem zawodowym a wyższym zawodowym. Wniosek ten został pozytywnie przyjęty przez Radę Ministrów i wpisany jako jedno z zadań do realizacji w dokumencie rządowym „Krajowa strategia zatrudnienia na lata 2007-2013” w brzmieniu: „zapewnienie preferencji dla osób, które chcą kontynuować naukę w szkole wyższej na kierunku zgodnym lub pokrewnym z wykształceniem ponadgimnazjalnym”. Zapis ten należy jednak przetransponować do obowiązującego prawa w szkolnictwie wyższym, zaś

inicjatywa ustawodawcza w tym zakresie należy do ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania.

Odpowiadając na drugie z zadanych pytań pragnę poinformować, iż w obowiązującym porządku prawnym nie ma wyodrębnionego kierunku ratownictwo medyczne i co za tym idzie - nie ma wprowadzonych obowiązujących w całej Polsce standardów kształcenia. Dopóki nie będzie wprowadzonych mechanizmów prawnych umożliwiających zabezpieczenie właściwej jakości kształcenia w tym zawodzie w systemie szkolnictwa wyższego, zamknięcie kształcenia w szkołach policealnych nie jest w mojej opinii możliwe.

Jednocześnie pragnę poinformować, że wniosek o uruchomienie kierunku *ratownictwo medyczne* spotkał się ze zrozumieniem Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, która zaopiniowała go pozytywnie. Efektem tego jest umieszczenie w projekcie rozporządzenia Ministra Edukacji i Nauki w sprawie nazw kierunków studiów kierunku **ratownictwo medyczne** w grupie kierunków prowadzonych jako studia pierwszego stopnia. W zawodzie ratownika medycznego nie przewiduje się bowiem kształcenia na poziomie magisterskim. Drożność kształcenia ma zostać zachowana na innych kierunkach, np. *zdrowie publiczne*.

Ufam, że przedstawione wyżej informacje stanowią wyczerpującą odpowiedź na pytania zgłoszone przez Panią Senator.

C
Z upoważnienia
MINISTRA ZDROWIA
PODSEKRECIARZ STANU
Jarosław Pińkas